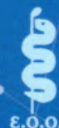

Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία

Ε.Ο.Ο.

36°

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

10-12 Νοεμβρίου 2016

ΜΕΓΑΡΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ

**ΣΥΝΘΕΤΟΝΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ
ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ**

**ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ &
ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ**

Με τη συνεργασία του Οδοντιατρικού Συλλόγου Αττικής

εμφυτεύματος. Δύο μήνες αργότερα, ο ασθενής παρουσίασε πόνο, οίδημα, συρίγγιο στο ύψος της ουλοπαραεικτικής αύλακας και η ακτινογραφική εικόνα έδειχνε ακτινοδιαύγαση στο ακρορριζικό τμήμα του εμφυτεύματος. Η θεραπευτική αντιμετώπιση ήταν χειρουργική, με αναπέταση κρημνού ολικού πάχους, αφαίρεση του κοκκιώδους ιστού, σχολαστικός καθαρισμός του εμφυτεύματος με ξέστρο τιτανίου και καθοδηγούμενη οστική ανάπλαση με αλλομόσχευμα και απορροφήσιμη μεμβράνη κολλαγόνου.

Αποτελέσματα: Η επούλωση στη περιοχή ήταν άριστη, τα συμπτώματα υποχώρησαν πλήρως και ακτινογραφικά παρατηρήθηκε οστική πλήρωση της βλάβης, η οποία διατηρείται μετά από διάστημα παρακολούθησης 2 ετών. Η προσθετική αποκατάσταση ολοκληρώθηκε τέσσερις μήνες μετεγχειρητικά.

Συμπέρασμα: Οι συστάσεις για τη θεραπεία ακρορριζικής περιεμφυτευματίτιδας είναι περιορισμένες. Πρέπει να τονιστεί η σημασία της τήρησης των κανόνων κατά την τοποθέτηση άμεσου εμφυτεύματος και η σχολαστική εξέταση και παρακολούθηση των παρακείμενων στο εμφύτευμα δοντιών για την αποφυγή επίπτωσης αυτής της βιολογικής επιπλοκής.

ΑΑ09

Τίτλος: ΟΔΟΝΤΑΓΡΑ ΚΑΛΛΙΟΥ, ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΔΟΝΤΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟ ΚΟΣΜΟ

Ομιλητής: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΛΙΩΤΗΣ

Συγγραφείς: ΜΑΛΙΩΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ¹, ΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ²

1. ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

2. ΜΕΤΑΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΠΑ ΚΑΙ ΦΟΡΕΑΣ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

Περίληψη

Εισαγωγή: Η εξαγωγή των δοντιών στον αρχαίο κόσμο γίνονταν με διάφορες τεχνικές- μεθόδους όπως η χρήση των δακτύλων (Κίνα, Ιαπωνία), η χρήση φαρμακευτικών μέσων (γαλακτώδης χυμός, ζύμη) και σε έσχατες περιπτώσεις με τη χρήση οδοντάγρας.

Σκοπός η παρουσίαση των οδοντάγρων που ανακαλύφθηκαν στον ελλαδικό χώρο με έμφαση την οδοντάγρα του Καλλίου που χρονολογείται το 3ο αι. μ.Χ.. Η εν λόγω οδοντάγρα ανήκει στη Μουσειακή Συλλογή του Λιδορικού και φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Άμφισσας.

Υλικό: Για τις ανάγκες τις εργασίας αξιοποιήθηκε πανομοιότυπο αντίγραφο το οποίο κοσμεί τη συλλογή του Μουσείου Τμήματος Οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α.

Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής ερευνάς για τη συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και ερμηνεία του εκθέματος και του βιβλιογραφικού υλικού.

Συμπεράσματα: Η εξαγωγή των δοντιών αποτελούσε την κύρια πράξη οδοντικής χειρουργικής σε όλη την αρχαιότητα. Όλη η αρχαία ελληνική ιατρική γραμματεία από την Ιπποκρατική Συλλογή έως το Corpus Galenicum και τους εραριστές ιατρούς των βυζαντινών χρόνων βρίθουν αναφορών στη χρήση οδοντάγρας για την αφαίρεση των δοντιών ως ύστατου μέσου αντιμετώπισης του οδοντικού πόνου. Η οδοντάγρα του Καλλίου αποτελεί ένα σπάνιο εύρημα, από τα ελάχιστα που έχουν βρεθεί σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο, λόγω του υλικού της κατασκευής αυτών των εργαλείων (κυρίως σίδηρος και ορείχαλκος). Χρονολογείται τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες, οι οποίοι συμπίπτουν με τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορική περίοδο, όταν η αρχαία ελληνική ιατρική βρίσκονταν στο απόγειο της ακμής της.

AA10

Τίτλος: Η ΟΔΟΝΤΙΚΗ ΤΕΡΗΔΟΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ SIR G.V.BLACK

Ομιλητής: ΝΙΚΟΛΑ ΜΙΧΑΗΛΟΒΙΤΣ

Συγγραφείς: ΝΙΚΟΛΑ ΜΙΧΑΗΛΟΒΙΤΣ¹, ΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ²

1. ΦΟΙΤΗΤΗΣ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

2. ΜΕΤΑΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΠΑ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

Περίληψη

Εισαγωγή: Ο Sir Greene Vardiman Black (1836-1915) αδιαμφισβήτητα αποτελεί ένας εκ των κορυφαίων επιστημόνων της σύγχρονης Οδοντιατρικής, και ειδικότερα πατέρας της Οδοντικής Χειρουργικής.

Σκοπός: Η μελέτη και παρουσίαση των θέσεων και της προσέγγισης του της Οδοντικής Τερηδόνας, του G. V. Black.

Υλικό: Ως πρωτογενής πηγή χρησιμοποιήθηκε το Operative Dentistry, Bacteriology and Pathology of Dental Caries 1901 του Sir G.V.Black. Αξιοποιήθηκε η ψηφιοποιημένη μορφή του έργου από τον ιστότοπο του Μουσείου Τμήματος Οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α.

Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής έρευνας για την συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και ερμηνεία του βιβλιογραφικού υλικού.

Αποτελέσματα: Ο G.V.Black μελέτησε τις ιδιομορφίες της Οδοντικής Τερηδόνας ανακαλύπτοντας την σαφή μικροβιακή αιτιολογία, καθώς και τη μοναδικότητα της νόσου αυτής. Διακρίνοντας την τεράστια επίπτωση στον πληθυσμό, τόνισε τη σημασία της ορθής διάγνωσης αλλά και πρόληψης της Οδοντικής Τερηδόνας. Διαπίστωσε την κατά στρώματα μικροβιακή προσβολή των σκληρών οδοντικών ιστών, ξεκινώντας από συγκεκριμένες περιοχές στην επιφάνεια της μύλης, και ακολούθως στα ενδότερα τμήματα της οδοντίνης. Αναφέρθηκε, επίσης, στα πρώτα συμπτώματα, όπως ο πόνος σε διάφορα ερεθίσματα, μέσω του φαινομένου της οδοντικής υπερευαισθησίας.

Συμπεράσματα: Ο G.V.Black εισήγαγε ευρύτατες και άκρως σημαντικές έννοιες στο χώρο της Οδοντιατρικής οι οποίες διεύρυναν τους ορίζοντες των επιστημόνων της εποχής του, αλλά αποτελούν θεμέλιο λίθο και στη σύγχρονη εποχή για μια ορθολογιστική επικοινωνία. Ο τεράστιος αυτός επιστήμονας δεν θα μπορούσε να παραλείψει την περιγραφή της Οδοντικής Τερηδόνας, του αέναου οδοντοπαθολογικού προβλήματος, την οποία όρισε και ανέλυσε ουσιαστικά όπως κανείς δεν έπραξε μέχρι τότε.

AA11

Τίτλος: ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΟΔΟΝΤΙΚΟΥ ΦΡΑΓΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ ΕΥΣΤΑΧΙΟ

Ομιλητής: ΜΑΡΙΑ-ΣΜΑΡΑΓΔΕΝΙΑ ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

Συγγραφείς: ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΜΑΡΙΑ-ΣΜΑΡΑΓΔΕΝΙΑ¹, ΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ²

1. ΜΟΥΣΕΙΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

2. ΜΕΤΑΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

Περίληψη

Εισαγωγή: Ο Βαρθολομαίος Ευστάχιος αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους ανατόμους της Αναγέννησης και τον πρωτοπόρο της οδοντικής ανατομίας. Παρόλο που η συμβολή του στην ανάπτυξη της

οδοντιατρικής θεωρίας και πράξης ήταν καθοριστική, τα περισσότερα από τα έργα του δημοσιεύθηκαν μετά τον θάνατο του (1574), επιβραδύνοντας με αυτόν τον τρόπο την αναγνώριση των επιτευγμάτων του.

Σκοπός: Η μελέτη και η παρουσίαση της ανατομίας και φυσιολογίας του οδοντικού φραγμού κατά τον Βαρθολομαίο Ευστάχιο.

Μέθοδος - Υλικό: Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής έρευνας για τη μελέτη, ανάλυση και ερμηνεία του έργου του: Eustachius, Bartolomeo Libellus de dentibus. Venetii: Vincenzo Luchin. 1563. Αξιοποιήθηκε η ψηφιοποιημένη μορφή του από τον ιστότοπο του μουσείου τμήματος οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α.

Αποτελέσματα: Χάρη στις ανατομές που πραγματοποίησε ο Βαρθολομαίος Ευστάχιος, κατόρθωσε να περιγράψει ικανοποιητικά την ανάπτυξη και των δύο συνόλων των δοντιών, την μορφολογία τους, καθώς και την δομή του πολφού, ο οποίος φέρει, όπως υποστήριξε, αιμοφόρα αγγεία και νεύρα, γεγονός που εξηγεί το λόγο που το εσωτερικό του δοντιού είναι ευάλωτο στην αίσθηση του πόνου.

Συμπεράσματα: Η βαθιά γνώση του Βαρθολομαίου Ευστάχιου στα οδοντιατρικά ζητήματα, φαίνεται να έθεσε τις βάσεις της σύγχρονης οδοντιατρικής, ενώ πολλές από τις ιδέες του σχετικά με την θεραπεία της περιοδοντίτιδας χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα.

AA12

Τίτλος: ΨΗΦΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ομιλητής: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΑΚΕΛΛΙΟΥ

Συγγραφείς: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΑΚΕΛΛΙΟΥ¹, ΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ²

1. ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ SOCIAL MEDIA ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ
2. ΜΕΤΑΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΠΑ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΠΑ

Περίληψη

Το Μουσείου του Τμήματος Οδοντιατρικής ακολουθώντας τις διεθνείς τάσεις και την ταχύρυθμη τεχνολογική εξέλιξη της εποχής, πέρα από τους εκθεσιακούς χώρους, οι οποίοι φιλοξενούνται σε χώρους της Οδοντιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ, έδωσαν ιδιαίτερη έμφαση στη δημιουργία ενός πρότυπου Ψηφιακού Μουσείου. Σκοπός του εγχειρήματος δεν ήταν η απλή παρουσίαση των εκθεμάτων του Μουσείου, αλλά η απρόσκοπτη πρόσβαση σε πληροφορίες και τεκμήρια για την εκπαίδευση και την άσκηση της Οδοντιατρικής στην Ελλάδα μέσα στο χρόνο. Στο ψηφιακό σταυροδρόμι, Τεχνολογίας και Ιστορίας της Οδοντιατρικής, παρέχεται η δυνατότητα εξατομικευμένης δράσης με βάση την ψηφιακή αφήγηση. Ο διαδικτυακός επισκέπτης μπορεί να περιηγηθεί και να μελετήσει την Ιστορία της Οδοντιατρικής Σχολής μέσα από σύντομες ιστορικές αναδρομές, αλλά και πλούσιο φωτογραφικό και αρχειακό υλικό, το οποίο φιλοξενείται στις ενότητες του Μουσείου και εμπλουτίζεται συνεχώς με την ψηφιοποίηση εγγράφων από το Αρχείο της Οδοντιατρικής Σχολής και του Ιστορικού Αρχείου του Πανεπιστημίου. Επίσης, ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να μελετήσει το σύνολο της οδοντιατρικής νομοθεσίας από συστάσεως του ελληνικού κράτους έως σήμερα. Ακόμη, ιδιαίτερη έμφαση έχει δοθεί στην ανάδειξη του προσωπικού, που έχει διατελέσει τόσο σε θέσεις ευθύνης, όσο και του προσωπικού που έχει προσφέρει στην εκπαίδευση των φοιτητών. Τέλος, μεγάλη φιλοδοξία του Μουσείου αποτελεί η ψηφιοποίηση όλων των ελληνικών οδοντιατρικών βιβλίων τα οποία είναι ελεύθερα πνευματικών δικαιωμάτων και χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερος σημαντικός για την εξέλιξη της Οδοντιατρικής επιστήμης. Ήδη στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη του μουσείου περιλαμβάνονται ένας σημαντικός αριθμός ψηφιοποιημένων παλαιών βιβλίων.

AA13

Τίτλος: ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΕΣ ΟΔΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ομιλητής: ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΑΚΗΣ

Συγγραφείς: ΜΑΥΡΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ¹, ΤΖΑΜΟΥΡΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ¹, ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΘΩΜΑΣ¹, ΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ²

1. ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ;

2. ΜΕΤΑΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΠΑ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑ

Περίληψη

Εισαγωγή: Η αρχαία οδοντιατρική προσθετική αποτελεί ένα εντυπωσιακό αλλά ταυτόχρονα προβληματικό επιστημονικό πεδίο έρευνας. Η ανεπαρκής ικανότητα των αρχαιολογικών αποστολών του 19ου αιώνα στην περιοχή της Ετρουρίας καθώς και η αρχαιοκαπηλία μείωσαν σημαντικά τις πληροφορίες των προσθετικών ευρημάτων.

Σκοπός: Η μελέτη και η παρουσίαση των αυθεντικών ετρουσκικών οδοντικών προσθέσεων καθώς μέχρι την παρούσα έρευνα ήταν δύσκολος ο προσδιορισμός των γνησίων.

Υλικό - Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής έρευνας για τη συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και ερμηνεία του βιβλιογραφικού υλικού και όλες οι προσβάσιμες για έρευνα ετρουσκικές οδοντικές προσθέσεις και ιδιαίτερα η οδοντική πρόσθεση ετρουσκικής επιρροής η οποία φυλάσσεται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών.

Συμπεράσματα: Αναμφισβήτητα μητρόπολη των πρώτων οδοντικών προσθέσεων στη δυτική οδοντιατρική παράδοση είναι η Ετρουρία με απαρχή την πρόσθεση του Satricum (π. 630 π.Χ.). Οι ετρουσκικές οδοντικές προσθέσεις είναι κατασκευασμένες από χρυσό μεγάλης καθαρότητας και με χαρακτηριστική τεχνοτροπία. Ενδείξεις συνηγορούν στην ότι χρήση των προσθέσεων πραγματοποιούνταν αποκλειστικά από γυναίκες της ανώτερης κοινωνικής τάξης κυρίως για καλλωπιστικούς λόγους. Η κατασκευή και η εφαρμογή των ετρουσκικών οδοντικών προσθέσεων ήταν μια δραστηριότητα που απαιτούσε δεξιότητα στα χέρια χρυσοκόων ή αργυροκόων και άλλων τεχνητών. Η τεχνοτροπία την οποία ανέπτυξαν οι Ετρούσκοι μεταλαμπάδευσαν στους Ρωμαίους και τους Αρχαίους Έλληνες Εκτός από την Ετρουρία ίδιας τεχνοτροπίας προσθετική κατασκευή έχει εντοπισθεί στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην περιοχή της Τανάγρας και σήμερα φυλάσσεται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

AA14

Τίτλος: PIERRE FAUCHARD: ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ομιλητής: ΘΕΟΦΑΝΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Συγγραφείς: ΛΙΒΑΝΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ¹, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΦΑΝΩ¹, ΔΡ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ²

1. ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΠΑ

2. ΜΕΤΑΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΕΚΠΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

Περίληψη

Εισαγωγή: Ο Pierre Fauchard (1678-1761) ονομάστηκε ο πατέρας της σύγχρονης οδοντιατρικής, καθώς υπήρξε ο συγγραφέας του έργου Le Chirurgien Dentiste το πρώτο βιβλίο με αμιγώς οδοντιατρικό περιεχόμενο. Σ' αυτό αναλύεται εκτεταμένος αριθμός παθήσεων της στοματικής κοιλότητας και του

οδοντικού φραγμού, ενώ ταυτόχρονα προτείνονται τρόποι αντιμετώπισης, και παρουσιάζει ένα οδοντιατρικά εργαλεία δικής του επινοήσεως για τη βελτίωση άσκησης της οδοντιατρικής πράξης. Σημαντικότερη ήταν και η συμβολή του στη βελτίωση της στη βελτίωση της σχέσης μεταξύ ασθενή και οδοντιάτρου.

Σκοπός: Η μελέτη και παρουσίαση του έργου του Pierre Fauchard αλλά και η αποτίμηση της συμβολής του στη διαμόρφωση της σύγχρονης οδοντιατρικής επιστήμης.

Υλικό: Χρησιμοποιήθηκε το έργο του Pierre Fauchard και ιδιαίτερα το δίτομο σύγγραμμα Le Chirurgien dentiste, ou Traité des dents Paris: Chez Pierre-Jean Mariette, 1746 στην ψηφιοποιημένη μορφή του από τον ιστότοπο του Μουσείου Τμήματος Οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α.

Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής έρευνας για τη συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και ερμηνεία του βιβλιογραφικού υλικού.

Αποτελέσματα: Στα συγγράμματα του περιγράφονται πληθώρα οδοντιατρικών ζητημάτων και παρατίθεται η δική του θεραπευτική αντιμετώπιση. Μερικά από αυτά που αναφέρονται είναι επιπλοκές από τερηδονισμένα δόντια, νόσοι του περιοδοντίου, ορθοδοντικά θέματα, καθώς αφαίρεση τερηδόνας και έμφραξη δοντιού. Εκεί όμως που ο Fauchard ξεχώρισε, ήταν ο κλάδος της προσθετικής και αυτό γιατί επεξηγούσε με κάθε λεπτομέρεια το τεχνικό κομμάτι της προσθετικής κατασκευής.

Συμπεράσματα: Αποτελεί μια ιδιαίτερως σημαντική προσωπικότητα για την εξέλιξη της οδοντιατρικής και συνέβαλε στην παραγωγή και συγκρότηση της σύγχρονης αυτής επιστήμης.

AA15

Τίτλος: ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙ ΕΜΜΕΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΟΠΙΣΘΙΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ ΜΕ ΕΝΘΕΤΑ/ ΕΠΕΝΘΕΤΑ ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΡΗΤΙΝΗΣ. ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ Κ ΜΕΤΑ-ΑΝΑΛΥΣΗ

Ομιλήτης: ΦΛΩΡΑ ΑΓΓΕΛΕΤΑΚΗ

Συγγραφείς: ΑΓΓΕΛΕΤΑΚΗ ΦΛΩΡΑ¹, ΓΚΟΓΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ², ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ³, ΚΛΟΥΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ²

1. ΙΔΙΩΤΗΣ

2. ΙΔΙΩΤΗΣ, 251 ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚ. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

3. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΟΔΟΝΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ, ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑ

Περίληψη

Εισαγωγή: Η σύγχρονη Οδοντική Χειρουργική χαρακτηρίζεται από τεχνικές ελάχιστης παρέμβασης και τη χρησιμοποίηση αισθητικών υλικών ακόμα και στις οπίσθιες περιοχές. Οι σύνθετες ρητίνες, αποτελούν το υλικό εκλογής για την επίτευξη του παραπάνω σκοπού. Ο κλινικός μπορεί να επιλέξει τόσο την άμεση όσο και την έμμεση τεχνική.

Στόχος: Να αξιολογηθεί η μακροπρόθεσμη κλινική απόδοση της άμεσης έναντι της έμμεσης τεχνικής ενθέτων/επενθέτων σύνθετης ρητίνης σε οπίσθια δόντια.

Μεθοδολογία - Υλικά: Ο έλεγχος για τα κριτήρια καταλληλότητας και την αξιολόγηση της ποιότητας των μελετών, πραγματοποιήθηκε ανεξάρτητα από δύο συγγραφείς. Αναζητήθηκαν οι ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, MEDLINE EMBASE και CENTRAL χωρίς περιορισμό σε ημερομηνία δημοσίευσης ή γλώσσα. Το κύριο αποτέλεσμα που αξιολογήθηκε ήταν το ποσοστό αποτυχίας των άμεσων και έμμεσων ενθέτων/επενθέτων σύνθετης ρητίνης, το οποίο καθορίζεται από αρκετές κλινικές παραμέτρους.

Αποτελέσματα: Η μετα-ανάλυση δύο μελετών έδειξε ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά στην αποτυχία μεταξύ άμεσων και έμμεσων ενθέτων σύνθετης ρητίνης, μετά από 5 (RR:1,54; 95% CI:0,42,

<http://36pos.eoo.gr>